

Mit tegyünk akkor mi az üdvösségünkért?

Alkalom: vasárnapi ist.

Dátum: 2022.03.13.

Ige: Mt 19,16-29

¹⁶Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: Mester, mi jót tegyek, hogy örök életet nyerjek? ¹⁷Ő pedig azt felelte neki: Miért kérdezel engem a jóról? Csak egy van, aki jó. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat! ¹⁸Az megkérdezte: Melyeket? Jézus így felelt: Ezeket: „Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, ¹⁹tiszteld apádat és anyádat”, és „szeresd felebarátodat, mint magadat!” ²⁰Az ifjú erre ezt mondta: Ezt mind megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem? ²¹Jézus így válaszolt neki: Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem! ²²Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.

²³Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: Bizony mondom nektek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába. ²⁴Ismét mondom nektek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni. ²⁵Amikor meghallották ezt a tanítványok, nagyon megdöbbenek, és így szóltak: Akkor kicsoda üdvözülhet? ²⁶Jézus rájuk tekintett, és ezt mondta nekik: Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.

²⁷Ekkor megszólalt Péter, és ezt kérdezte: Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, hát velünk mi lesz? ²⁸Jézus erre ezt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ti, akik követtek engem, a megújult világban, amikor az Emberfia beül dicsőségének trónszékébe, ti is tizenkét trónszékbe ültök, és ítéletet tartotok Izráel tizenkét törzse felett. ²⁹És mindenki, aki elhagyta házát vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevéért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet. ³⁰De sok elsőből lesz utolsó, és utolsóból első.

Jn 3,36a Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van...

Kedves Testvérek! Az ókori egyiptomiak nagyon hittek a túlvilági létezésben. Ez annyira fontos volt számukra, és annyira meghatározta a kultúrájukat, hogy tulajdonképpen csak a temetkezési szokásaik maradtak fenn.

Egyiptomban fejlesztették ki a balzsamozás technikáját, és így a gazdag emberek és uralkodók holttesteit képesek voltak évszázadokig, vagy akár több ezer éven keresztül is konzerválni. Legyünk őszinték. Ez semmiképpen sem örökélet. Ez persze nagyon fontos az ókor-tudománynak, a történelemnek és a régészetnek. Sok esetben még a sírrablók is jól jártak. Azonban ezzel bizony nem érték el az örökéletet, sem a mennyországot.

Ha megnézzük a különböző nagy vallást, akkor mindegyik világvallásban nagyon hangsúlyos az a meggyőződés, hogy a fizikai halál nem a létezés utolsó állomása. Ebben mi, keresztyének egyet tudunk érteni a többi vallással.

Azonban a legtöbb vallás tanításában azt találjuk, hogy az ember önmagában, önmaga erejéből képes felkészülni, és képes eljutni az örökkévalóságra.

Az az ember, akit mi gazdag ifjúként ismerünk, szintén így gondolkodott. Ez derül ki abból a kérdésből, amit Jézusnak feltett: **Mester, mi jót tegyek, hogy örök életet nyerjek?** Ez a fiatalember saját maga igyekezett megtenni mindent, amiről úgy gondolta, hogy szükséges lehet az örökéletre való eljutáshoz.

Azt is láthatjuk, hogy abszolút felkészülten érkezett Jézushoz. Ismeri a törvényt, vagyis ismeri Mózes öt könyvét, hiszen a zsidók számára nemcsak a Tízparancsolat jelentette a törvényt, hanem Mózes könyvei együttvéve. És nemcsak úgy általában ismerte az isteni törvényt, hanem precízen érvelt is, ahogyan abban a korban a rabbik, az írástudók szoktak egymással érveket és ellenérveket felsorakoztatva vitázni.

Jézus pedig szívesen belemegy ebbe a beszélgetésbe, mert ez a fiatalember őszintén keresi a megoldást élete legfontosabb kérdésére: hogyan tudja elnyerni az örökéletet. Az is érdekes, hogy Jézus nem abban a sorrendben idézi a parancsolatokat, ahogy azt olvaszuk Mózes 2. könyvének 20. részében a Tízparancsolatban, hanem idézi a Mózes 3. könyvének 19. részéből, hogy **„szeresd felebarátodat, mint magadat!”**

Jézus nem említi az első kőtáblán lévő parancsolatokat, melyek arról szólnak, hogy az ember hogyan viszonyuljon Istenhez. Majd előbb azokat a parancsolatokat említi, melyek határozottan tiltanak, hogy rossz dolgot tegyen valaki a másik emberrel. Utána pedig, hogy mit tegyen felebarátjával, a másik emberrel.

Figyeljük meg, mit válaszolt erre a gazdag ifjú! **„Ezt mind megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem?”** Kész azonnal válaszolni, és kimondani azt, hogy ő hibátlan életet élt eddig. De nem tudja eltagadni a bizonytalanságát, hogy úgy érzi, bármit is tesz, az mégsem elég az üdvösséghez. „Mi fogyatkozás van még bennem?” Mi az, amit még kellene tennem, hogy az örökéletet elnyerjem?

Visszajutott a gazdag ifjú a kiinduló kérdéséhez: mindent, de valóban mindent megtett már eddig is az üdvösségéért. És még bármit megtenne, csak végre meg tudjon nyugodni, hogy biztosan be fog jutni a mennybe. Egy sziklaszilárd megerősítést akar, hogy biztosan üdvözülni fog.

Ezek után Jézus „megadja neki a kegyelemdöfést”: **Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyondodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem!**

Kimondja Jézus azt, hogy ez a gazdag ember a tökéletességet hajszolja, mert valahol a lelke mélyén tudja azt, hogy csak a tökéletesek mehetnek be az örökéletre. Csak a tökéletesek. Ezért, ha valaki abban a meggyőződésben éli az életét, hogy neki magának kell valami extrát tenni az üdvösséghez, akkor a feladat nem kisebb, mint elérni a tökéletességet, a hibátlanságot, és a büntelenséget szavakban, tettekben, gondolatokban és szívbéli indulatokban egyaránt.

Lehetetlen vállalkozás – lássuk be. A gazdag ifjú, amikor ezt a mondatot meghallotta, akkor azonnal belátta azt, hogy saját erejéből, elhatározásából, készségéből képtelen tökéletessé válni. Jézus nem erősítette meg a tökéletességről gondolt illúzióját.

A fiatalember szomorúan elment. Azt nem tudjuk, mi történt vele, bejutott-e a mennybe, később változott-e az élete, végül széttört-e a vagyont. De „szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt”.

Jézus ezek után a tanítványokhoz fordult, és most őket lepi meg egy váratlan kijelentéssel: **„gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába. Ismét mondom nektek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.”**

Ez azért volt a tanítványok számára döbbenetes megállapítás és hasonlat, mert abban a korban az emberek úgy gondolkodtak, hogy gazdagságot, nagy vagyont Isten azoknak az embereknek ad, akiket különösen is szeret. Például ilyen volt Izráel legdicsőségesebb királya Salamon, akinek ráadásként adta Isten a gazdagságot és a hírnevet, mert Salamon uralkodása elején semmi mást nem kért Istentől, csak bölcsességet.

Ha pedig ez így van, **akkor kicsoda üdvözülhet?** – kérdezték a tanítványok.

Kedves Testvérek! Milyen kár, hogy a gazdag ifjú még azelőtt elment, hogy meghallhatta volna Jézus válaszát: **„Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.”**

Embereknek, sőt még a tökéletesség határát feszegető gazdag ifjúnak is lehetetlen saját magától, erejéből és jóságából elnyerni az örökéletet. Lehetetlen – nincs mit szépíteni. Nincs kiskapu, nincs mellébeszélés, hogy „mi van akkor, ha?” Ez neked is, és nekem is lehetetlen. Mert emberek vagyunk mi is. Azért lehetetlen. Mi nem vagyunk elég jók az üdvösséghez és az örökélethez.

Istennek azonban lehetséges bejuttatni téged és engem az örökéletre. Mert Ő nem ember, hanem Isten. Neki van hatalma ítélni és kegyelmet adni. Istennek van hatalma megbocsátani minden vétkünket, és kegyelemből megajándékozni az üdvösséggel. **Aki hisz az Úr Jézus Krisztusban, annak örökélete van. (Jn 3,36) Csak és kizárólag Jézus Krisztusért lehet örökéletünk, ha hiszünk Benne, mint Megváltónkban.**

Testvérek! Mindezek után a legidősebb tanítvány, Péter ragadta magához a szót, és szinte kétségbeesetten kérdez Jézustól: **Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, hát velünk mi lesz?**

Ezek szerint a tanítványokban is ott volt az emberi teljesítmény elismeréséből fakadó gondolat, hogy akkor ők is hiába vállaltak nagy áldozatot, mert nem fognak üdvözülni? Hiába szakítottak az addigi életükkel, hiába hagytak fel a halászsattal, a vámszedői foglalkozással, a földműveléssel és a pásztorkodással, ha Istentől nem kapnak semmi jutalmat?

Jézus azonban azt mondja, hogy ők a mennyben 12 bírói székbe, „trónszékbe” fognak ülni, mely Krisztus királyi széke mellett lesz. A tanítványok is mennyei jutalomban fognak részesedni.

²⁹És mindenki, aki elhagyta házát vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevemért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet. ³⁰De sok elsőből lesz utolsó, és utolsóból első. – folytatja a tanítást Jézus.

Ez pedig azt jelenti, ha áldozatot vállalunk Isten ügyéért és Krisztusért, akkor azt Isten százszorosan megjutalmazza, és „megörökli” az örök életet. **Megörökli** – ezt a szót használja Jézus. Aki örököl, az nem tehet semmit az örökségért, hogy megkapja azt. A gyermeki örökséget nem lehet kiérdemelni, csak megkapni De tehet azért, hogy ne vesztse, ne tékozzolja, ne pazarolja el, ahogy a tékozló fiú tette.

Testvérek! Mielőtt befejezném igehirdetésem, még szeretném hangosan kimondani azt a kérdést, ami bizonyára mégis foglalkoztat bennünket: **Mit tegyünk akkor mégis mi az üdvösségünkért?** Mert úgy érezzük, hogy valamit mégis csak tennünk kell! Az Ige ezt mondja: **„Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe.”** (ApCsel 16,31)

Ebben a történetben ott van a vagyon kérdése, ami úgy tűnik, hogy a gazdag ifjú számára akadály volt abban, hogy üdvösségre jusson.

De bármi lehet ugyanilyen akadály előttünk, bármi, amihez nagyon ragaszkodunk, ami elválaszt minket Istentől, az Atya akaratától. Egyszerűen bármi elzárhatja az utat előttünk, hogy elnyerjük az örökéletet.

Ugyanakkor nem mondhatjuk az Ige alapján, hogy a gazdagság, a pénz, a vagyon önmagában bűn lenne, a szegénység pedig egyes út lenne az üdvösséghez. Hiszen ha így lenne, akkor nagyon sokan képesek lennének saját erejükből és szegénységükből üdvözülni. **Mire való tehát mindaz, amid van?**

Mózes példáját szeretném előttem megemlíteni. Mózes pásztor volt, és munkájához hozzátartozott a pásztorbot, amivel terelte a nyáját. Amikor Isten felkészítette Mózeszt arra, hogy a nép vezetője legyen, és a fáraó elé álljon, akkor „**2De az ÚR erre megkérdezte tőle: Mi van a kezében? Egy bot – felelte. 3Dobd a földre! – mondta az ÚR. Amikor a földre dobta, az kígyóvá változott, Mózes pedig elfutott előle. 4Az ÚR azonban ezt mondta Mózesnek: Nyújtsd ki a kezedet, és ragadd meg a farkánál! Mózes kinyújtotta a kezét, és megmarkolta, az pedig a markában bottá változott.**” (2Móz 4)

Mit jelent ez? Azt, hogy Isten megelevenítette Mózes pásztorbotját, használhatóvá tette a küldetésében. Mózesnek meg kellett tanulni azt, hogyan tudja az Isten dicsőségére használni azt, amije van.

Tulajdonképpen ugyanezt mondta Jézus a gazdag ifjúnak is. A gazdag ifjúnak is lehetőséget adott Jézus arra, hogy használja mindazt, amije volt az Isten dicsőségére.

Testvérek! Urunk adott a te kezébe is sok mindent: tehetséget, ügyességet, az adakozás készségét, számos lehetőséget, az imádságra kész szívet, a másokért felelősséget vállaló lelkületet. Sokféle fizikai, szellemi és lelki ajándékkal, talentummal felruházott bennünket. **A nagy kérdés számunkra az, hogy ezek elválasztanak minket Istentől, vagy pedig közelebb visznek hozzá? Bálvánnyá lesznek ezek a dolgok az életünkben, vagy pedig használjuk azokat az Úr dicsőségére? Megszomorítjuk az Atyát vagy pedig gyönyörködik az életünkben Urunk?**

Testvérem! Jézus ezt mondja nekünk: „**37Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.**” **38Ez az első és a nagy parancsolat. 39A második hasonló ehhez: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” 40E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.** Ha így cselekszünk, abban gyönyörködni fog mennyei Atyánk! Ámen.

Loment Péter lelkész